

hvad han siger, at de have bidraget Meget til, at de Indrømmelser ere blevene gjorte, som ere gjorte. Det er jeg dem Tak skyldig for, og det er mig en Glæde at erkjende det her i Thinget. Naar det ærede Medlem sluttede med at sige, at han haabede, at Fornuften og Maadeholdet engang vil seire, saa deler jeg fuldstændig dette Haab med ham, og dersom jeg ikke gjorde det, vilde jeg fortvivle om vort Fædrelands Fremtid; men hvorfor skulle vi ikke begynde med at lade Fornuften og Maadeholdet seire strax? Hvorfor skulle vi ikke bestræbe os for i alle vore Afgjørelser her i Rigsdagen at lade Fornuften og Maadeholdet føre os? Jeg kan ikke erkjende, at det Parti, som det ærede Medlem dog alligevel trods alt sit Maadehold og sin Lyst til at komme til en Overenskomst stadig følger, følger Fornuften og Maadehold, og jeg tror heller ikke, at en stor Del af Befolkningen gjør det, naar det forholder sig, som han sagde, at det er en stor Opgave for Folket at fjerne Ministeriet, thi hvorledes kan det være en stor Opgave for Befolkningen og navnlig for den Del, han tilhører, at fjerne en Regjering, der bestaar af fuldkommen hæderlige og dugtige Mænd? Er det en Opgave for Befolkningen at fjerne Ministerier, som ikke paa nogen Maade er traadt den for nær, som ikke har begaaet nogenjohelst vilkaarlig Handling, der har kunnet oprøre Befolkningen? Hvad Grund er der til at fjerne en saadan Regjering uden den, at et Parti ønsker det, der vil sætte sig selv i Stedet (Hør! Hør!). Jeg skal endelig henvende mig en eneste Bemærkning til min ærede Kollega i Udvalget, det ærede 6te Medlem for 7de Kredts (Dannekjold-Samsøe), med hvem jeg ellers er fuldstændig enig. Jeg tror ikke, at det gaar an at sige i al Almindelighed, at der ikke maa tages politiske Hensyn ved en Finantslov — hvis det var det ærede Medlems Mening — men maasse er det ikke hans Mening, og i hvert Tilfælde ere vi fuldstændig enige om, at der her ikke burde tages saadanne Hensyn. Jeg vil saa slutte med at sige, at der aabenbart er gjort et Fremskridt derved, at man for 4 Aar siden troede, at Folkethinget alene kunde fjerne et Ministerium, medens man denne Gang har erkjendt, at det er nødvendigt at faae Landstthinget med. Det er virkelig et Fremskridt; lad os haabe, at Landstthingets Holdning denne Gang vil overtyde det andet Things Flertal om, at alle saadanne Forsøg ere unyttige, saa længe Landstthinget staar sammen som en fast Helhed (Hør! Hør!), og gid det maa være Resultatet af disse lange og besværlige Forhandlinger, at vi blive fri for den Slags Forsøg (Hør! Hør!).

J. Andersen: Vi have nu hørt en temmelig lang Forhandling, hvor de Forskjellige have, jeg vil ikke sige bebrejdet deres politiske Modstandere, men erindret dem om forskjellige politiske Feil-

greb, men jeg har ikke hørt, at hverken den høitæredede Minister eller den ærede Ordfører eller nogen Anden har paavist bestemt, at det er umuligt at regjere med den Finantslov, som vi i dette Dieblit kunne faae. Det har jeg ikke hørt bestemt paastaa; jeg tror virkelig, at der kan regjeres, selv om Kronborg Amtstue eller Stiftsmidlerne staa eller ikke staa paa Finantsloven. Jeg anser det virkelig ikke for en saadan Verdensbegivenhed, at det er absolut nødvendigt. Den ærede Ordfører har jo selv i dette Dieblit givet sine Modstandere Medhold i, at det er muligt, at Stiktsbyggeriet ikke kan forbruge de Penge i Aarets Løb, som kan blive det tilstaaet, og jeg ved da ikke, hvorledes det skulde være saa absolut nødvendigt at bevilge flere Penge dertil. Jeg kan overhoved ikke indse, at der er nogen absolut Nødvendighed for en anden Finantslov end den, Fællesudvalgets Mindretal har indstillet, og som vi nu i dette Dieblit kunne faae den, naar der ikke fra Regjeringens Side bestemt paastaa, at den ikke kan regjere med en saadan Finantslov; saa længe det ikke er godtgjort, kan jeg ikke anerkjende, at en saadan Nødvendighed er tilstede.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Jeg bemærker, at Afstemningen over Fællesudvalgets Indstilling er begjæret at skulle foretages ved Navneopraab. Begjæringen er fremsat af følgende Medlemmer: Griffen, Carl Møller, Raben, Schütte, Rosenørn-Teilmann, Drefing, Suel, Breinholt, Chr. Rasmussen, W. Petersen, C. Andersen og Jacobsen.

1) Forslag af Mindretallet (se Tillæg B. Sp. 1287 ff.) blev ved det forlangte Navneopraab, saaledes som nedenstaaende Liste viser, forkastet med 51 Stemmer mod 13.

Nei.

Dannekjold-Samsøe; Carl Møller; Raben; Berg; Borne; Brasch; Breinholt; Brock; Carlsen; Carstensen; Drefing; Griffen; Estrup; Fjellens; Fitcher; Jonnesbed; Frandsen; Frijs-Frijsborg; Gaffner; J. Jacobsen; Sørensen; Jonquidres; Suel; Kayser; Kiær; Krieger; Larsen; Magius; Moltke; Mourier-Petersen; Müller; Neergaard; Nellemann; Nielsen; Drenthall; S. Pedersen; W. Petersen; Moug; Chr. Rasmussen; Rosenørn-Lehn; Rosenørn-Teilmann; Schlegel; Schütte; Steel; Thygeson; Tobiesen; Lugen; Usfing; Adler; C. Andersen; Andra.